

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА УДФСУ

Барановичский государственный университет (Белорусь)

Варшавський державний університет (Польща)

Костанайская академия МВД Республики Казахстан

им. Ш. Кабылбаева (Республика Казахстан)

Department of Civil service and Human Resources

of the Parliament (Азербайджан)

До 100-річчя створення навчального закладу

ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

*Збірник тез доповідей
II Міжнародної науково-практичної конференції
(23 листопада 2018 року)*

Частина 2

УДК 351.713
ББК 67.301.141.1
Ф63

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
Навчально-наукового інституту права
(протокол № 3 від 15 листопада 2018 року)*

Редакційна колегія:

Топчій Василь Васильович, директор Навчально-наукового інституту права, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України;

Бойко-Слобожан Олена Олександрівна, заступник директора Навчально-наукового інституту права з наукової роботи та міжнародного співробітництва, кандидат юридичних наук, доцент кафедри фінансового права.

Тези подано в авторській редакції.

*Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, назв, назв підприємств, установ, організацій та іншої інформації, поданої в тезах доповідей, несуть автори матеріалів та їх наукові керівники.
Висловлені думки авторів можуть не збігатися з точною зору редакційної колегії і не покладають на неї жодних зобов'язань.
Переклади і передруки дозволяються лише за згодою авторів.*

Ф63 **Фіскальна політика: теоретичні та практичні аспекти юридичної науки** : збірник тез доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції (23 листопада 2018 року) : у 2-х ч. Ч. 2. – Ірпінь : Університет ДФС України, 2018. – 258 с. – (Серія «Податкова та митна справа в Україні», т. 121).

ISBN 978-966-337-456-7

УДК 351.713
ББК 67.301.141.1

ISBN 978-966-337-456-7

© Навчально-науковий інститут права
Університету ДФС України, 2018

ЗМІСТ

Вітальне слово П. В. Пашка	7
Вітальне слово В. В. Топчія	8
 <i>Секція 5. Кримінально-правове та кримінологічне забезпечення фіскальної політики в Україні</i>	
Андросович В. С. Кримінологічна характеристика злочинів у фіскальній сфері	9
Антипов В. І. Стаття 212 Кримінального кодексу України та практика європейського суду з прав людини	13
Березовська А. О. Спеціальна конфіскація як один із заходів кримінально-правового забезпечення	16
Бейгул М. А., Верницький Ю. С. Сучасний стан запобігання злочинам, пов'язаним з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом.....	19
Білоус О. Г. Проблеми формування правової культури сучасної молоді в умовах становлення громадянського суспільства	25
Вдович А. М., Гусак К. В. Запобігання злочинам у фіскальній сфері України	27
Богатирьова О. І. Ускладнені випадки кваліфікації ухилення від покарання, не пов'язаного з позбавленням волі	30
Виноградова Д. С. Ворона Ю. О. Особливості розслідування корупційних злочинів: міжнародна площина	33
Гаврилішин А. П. До проблем кіберзлочинності в Україні	37
Галицький В. В. Запровадження кримінального проступку в національне законодавство: проблемні питання.....	39
Гончарук Т. В. Кримінальне законодавство України у сфері протидії торгівлі людьми	41
Горбачук Ю. І. Боротьба з корупцією як інструмент фіскальної політики	44
Горобчук А. І., Дейнеко О. В. Корупція в митних органах: протидія та сучасний стан	46
Дідківська Г. В., Мудряк Т. О. Кримінологічна характеристика забезпечення антикорупційної політики держави	49
Захарків Т. І., Сушанська К. В. Ухилення від сплати податків та деякі заходи запобігання	51
Зварич М. Р. Кримінально-правове забезпечення протидії шахрайству в фінансовій сфері	54
Знак Ю. А. Генезис організованої злочинності в Україні	56
Жерж Л. А. Розмаїта В. В. Детермінанти корупції у діяльності медичних працівників	59
Жерж Н. А. Пріоритетні напрями сучасного реформування та вдосконалення національної поліції України	62

Кіраль Г. Ю., Васильчик Н. О. Міжнародний досвід боротьби з корупцією.....	67
Кулаківська Т. І., Береженна О. Ю. Звільнення від кримінальної відповідальності за ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів).....	70
Курилюк Ю. Б. Міграційна політика держави як механізм протидії корупції.....	73
Курмазенко А. А. Зарубіжний досвід запобігання злочинності у сфері оподаткування.....	75
Малогіна А. О. Правоохоронні органи як суб'єкти запобігання злочинів: теоретико-практичні аспекти.....	79
Лізніченко Є. М. Доведення до банкрутства: кримінально-правовий аспект.....	83
Мазур І. В., Кучер О. В. Кримінально-правова характеристика схиляння до вживання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів.....	86
Мазурець О. О. Кримінально-правова характеристика контрабанди та контрабанди наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів та їх запобігання.....	89
Мирончук К. В. Прояви корупції у діяльності правоохоронних органів.....	92
Мисюна Я. Ю., Степенко Ю. І. Актуальні проблеми протидії та запобігання корупції в органах фіскальної служби.....	95
Мірошниченко С. С. Корупція в Україні: від теорії визначень до практики протидії.....	98
Музиченко А. В., Воронко Л. М. Загальна характеристика способів легалізації (відмивання) доходів отриманих злочинним шляхом та заходи їх протидії.....	101
Музиченко Я. В., Бобраніцький Я. В. Поняття та ознаки корупційних злочинів.....	105
Нікітін Ю. В. Трансформація кримінально-правової системи як необхідна умова запобігання корупції.....	108
Ніколаєнко В. О., Турчина Є. Ю. Електронні гроші як предмет злочинів проти власності.....	112
Песоцька Ю. В., Мухіна О. Г. Відмивання «брудних» коштів та заходи запобігання.....	114
Поліщук А. М., Франчук М. І. Марки акцизного податку (ст.199 КК України) як предмет суспільно небезпечних діянь у сфері господарської діяльності.....	117
Сабадін Ю. В. Протидія корупції під час здійснення правосуддя.....	120
Сировець М. О. Відповідальність за створення не передбачених законом воєнізованих та збройних формувань.....	122
Скаков А. Б. О борьбе с коррупцией – основной угрозой национальной безопасности Казахстана.....	124

Ступак О. І. Організована злочинність в корупційній діяльності: кримінологічний аспект	136
Супрун Т. М., Шостак М. О. Корупція в діяльності суб'єктів господарювання: причини, форми та заходи протидії	139
Супрун Т. М. Досягнення Сінгапуру у сфері ефективної боротьби з корупцією	141
Тищенко К. М. Гіроскутер: чергова забава, комерційний хід чи транспортний засіб?	144
Топчій В. В. Значення Сінгапурської та Шведської стратегії для попередження корупції в Україні	148
Топчій В. В. Корупція у сфері інтелектуальної власності	153
Харченко А. А. Корупція і фіскальна політика: теоретичний підхід та практичні шляхи протидії	155
Худенко Ю. О., Поліщук В. В. Ухилення від оподаткування шляхом використання офшорних зон	158
Черняк Я. В. Зарубіжний досвід запобігання та протидії корупції	161
Чуварьова Є. Я., Лопушанська К. С. Кримінологічна характеристика та запобігання злочинам у фіскальній сфері	163
Шадура А. С., Каландей В. О. Ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів, як основний злочин у сфері фіскальної політики: сутність та причини ухилення	167
Юрченко В. С., Шуляка А. В. Вплив корупції на економіку України та заходи її запобігання	170
Яворська О. М., Горова С. Ф. Окремі аспекти запобігання податковій злочинності в Україні	173

Секція 6. Роль кримінального процесу та криміналістики в реалізації фіскальної політики України

Антонюк А. Б., Бондаренко С. В. Особливості використання спеціальних знань при розслідуванні податкових злочинів	177
Браславець І. В., Даведенко О. В., Дементьєва А. О. Особливості розслідування злочинів щодо ухилення від сплати податків	180
Верницький Ю. С. Проблема доказування фінансових злочинів	183
Грицюк І. В., Гаврилюк Н. О. Визнання доказів недовірливими у кримінальному провадженні	186
Грицюк І. В., Лаба О. С. Порівняльно-правовий аналіз інституту підслідності: досвід зарубіжних держав	189
Gashimov Z. A., Yatsyk T. P. Criminalistic characteristic of new forms of cyber crimes (phishing and cybersquatting)	192
Завидняк В. І., Лев Р. В. Криміналістична характеристика суб'єктів злочину, які відносяться до працівників юридичних осіб публічного права	194
Задорожна А. В. Видача особи (екстрадиція) у кримінальному провадженні щодо злочинів міжнародного характеру	197

Фіскальна політика: теоретичні та практичні аспекти юридичної науки

Цимбал П. В., Калганова О. А. Процесуально-правові засади діяльності міжнародних організацій у сфері боротьби зі злочинністю.....	200
Кисла К. О., Пушкарьова Т. М. Проблеми застосування допиту в режимі відеоконференції під час досудового розслідування в Україні	203
Комишніук Ю. О. Фіктивне підприємництво як спосіб вчинення злочинів у сфері господарської діяльності	206
Красько В. В., Шпак М. І. Домашній арешт як запобіжний засіб в міжнародній практиці та українські реалії	209
Линник О. В., Трубнікова А. В. Шляхи вдосконалення методики розслідування злочинів, пов'язаних з благодійною діяльністю.....	212
Лопата О. А., Ковальова Д. К. Теоретичні аспекти судово-економічної експертизи в Україні	215
Лопушанська К. С., Чунарьова Є. Я. Окремі питання кримінального провадження щодо ухилення від сплати податків.....	218
Мартинюк Ю. Ю., Іванова Н. О. Презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини у вирішенні справ про незаконне збагачення.....	221
Озвинчук О. В. Фінансове розслідування як один із способів забезпечення фіскальної політики в Україні.....	224
Омельчук Л. В., Довгань Д. О. До питання криміналістичної характеристики розслідування злочинів, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом	227
Петручик А. В., Гриневич А. В. Роль спеціалізованої антикорупційної прокуратури у протидії корупції в органах Державної фіскальної служби України.....	231
Устенко А. Г. Типові слідчі ситуації розслідування легалізації (відмивання) коштів отриманих незаконним шляхом.....	233
Яцик Т. П. Криміналістична характеристика нових форм кіберзлочинності (фішингу та кіберсквотінгу)	237

Секція 7. Фіскальний суверенітет в умовах глобалізації: міжнародно-правовий вимір

Бригінець О. О. Глобалізація як важливий елемент світового економіко-правового простору	240
Глух М. В. Інститут оскарження в адміністративно-деліктному процесі: європейський досвід.....	242
Козлова В. Ю., М'яч В. Ю. Митні союзи світу та України.....	246
Мамедов І. А. Современные формы туризма и связанные с ними вызовы в контексте обеспечения национального экономического развития	248
Селезень П. О., Кармаліта М. В. Application of mutual agreement procedure in tax dispute resolution in Ukraine	252
Швейда Т. М., Пасько К. І. Глобалізаційні процеси сучасності та публічне управління	255

Цимбал Петро Васильович,
доктор юридичних наук, професор,
проректор з наукової роботи Університету ДФС України,
заслужений юрист України,

Калганова Олена Анатоліївна,
кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри кримінального процесу та криміналістики
Університету державної фіскальної служби України

ПРОЦЕСУАЛЬНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У СФЕРІ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження є частиною більш загального міжнародного співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю. Головними причинами, що диктують необхідність такої співпраці, є активна інтеграція країн світової спільноти в економічній, культурній, політичній сферах і пов'язана з цим інтернаціоналізація злочинності.

Міжнародні контакти в боротьбі зі злочинністю мають багаторічну практику і проявляються в таких формах співробітництва:

1. Взаємні консультації з питань національної та інтернаціональної стратегії в сфері профілактики правопорушень;
2. Розробка спільних програм боротьби з найбільш небезпечними видами злочинів, що носять міжнародний характер;
3. Обмін досвідом в організації і проведенні профілактичних заходів.

В процесі багаторічної практики міжнародного співробітництва в боротьбі зі злочинністю склався механізм співпраці, що включає такі міжнародні організації, як Організація Об'єднаних Націй та її спеціалізовані органи, неурядові міжнародні організації, Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол). Їх цілі, завдання та функції підпорядковані розробці і реалізації загальних і спеціальних заходів боротьби зі злочинністю.

Зупинимося на окремих аспектах функціонування зазначених вище організацій.

Згідно з резолюцією 415(V) Генеральної Асамблеї ООН від 1 грудня 1950 року кожні 5 років передбачається скликання міжнародних конгресів з проблем запобігання злочинності. Підготовка й організація цих заходів покладена на один із головних органів ООН – Економічну й Соціальну Раду (ЕКОСОР). З 1950 р. у складі ЕКОСОР існує Комітет експертів із запобігання злочинності й поводженню з правопорушниками. Цей структурний підрозділ, який є підготовчим органом, неодноразово змінював свою назву і статус: у 1971 р. – Комітет із запобігання злочинності та з боротьби з нею; у 1993 р. – Комісія із запобігання злочинності з кримінального правосуддя [1, с. 169].

Відповідно до положень Декларації принципів і програми дій ООН в сфері попередження злочинності та кримінального правосуддя, Комісія виконує такі функції: а) розробка керівних принципів для ООН в сфері попе-

редження злочинності та кримінального правосуддя; b) розробка, контроль і огляд ходу здійснення програми на основі системи середньострокового планування відповідно до принципів пріоритетності; c) сприяння і допомога в координуванні заходів інститутів ООН з профілактики злочинності і поводження з правопорушниками; d) мобілізація підтримки програми з боку держав-членів; e) підготовка до конгресів ООН з профілактики злочинності і поводження з правопорушниками і розгляд наданих конгресами пропозицій щодо можливих тем програми роботи [2].

Конгреси ООН відіграють основну роль у виробленні міжнародних правил, стандартів і рекомендацій щодо попередження злочинності та кримінального правосуддя. Особливість, теоретична і практична цінність конгресів ООН полягає також у можливостях обмінятися досвідом використання науково обґрунтованих, практично випробуваних і доведених конкретними діями у відповідних країнах світу заходів щодо попередження злочинних дій [1, с. 170].

Серед неурядових міжнародних організацій вагомий внесок у боротьбу зі злочинністю вносять Міжнародна асоціація кримінального права (МАКП), Міжнародне кримінологічне товариство (МКТ), Міжнародне товариство прав людини (МТПЛ) і Міжнародний кримінальний і пенітенціарний фонд (МКПФ).

МАКП – міжнародна неурядова організація, створена в 1924 році у м. Парижі (Франція), що фактично продовжила діяльність Міжнародного союзу криміналістів (1889–1914). Має консультативний статус при Раді Європи. Мета МАКП: сприяння співробітництву фахівців різних країн, котрі вивчають кримінальне право і застосовують його на практиці; координація правил кримінального процесу; розвиток єдиного універсального міжнародного кримінального права та уніфікація кримінального процесу різних країн. Основною формою діяльності МАКП є проведення наукових конгресів і міжнародних курсів з актуальних проблем кримінального та кримінального процесуального права. Співробітничає з ООН, ЮНЕСКО та іншими організаціями у проведенні розслідувань і експертиз з проблем, які входять до сфери діяльності асоціації.

МКТ – міжнародна організація, створена в 1938 році на Першому міжнародному кримінологічному конгресі, що відбувся у м. Римі (Італія). Остаточно МКТ сформувалось у 1949 році, коли було прийнято його статут, відповідно до якого воно отримало консультативний статус ООН. Головна мета МКТ – сприяти вивченню злочинності на міжнародному рівні, об'єднуючи при цьому зусилля вчених і практиків – спеціалістів, заінтересованих у вивченні феномена злочинності. Поряд з цим ведеться пошук нових можливостей запобігання злочинності, і вирішенню цього завдання слугують різні види координації діяльності та кооперації національних інститутів [3].

МТПЛ розпочало свою діяльність у 1972 році в м. Франкфурті на Майні (ФРН). Правозахисна діяльність МТПЛ поширюється більше ніж на 90 країн світу. Має консультативний статус при Раді Європи, асоційоване

членство при Департаменті громадської інформації ООН та консультативний статус при ЕКОСОП, а також статус Спостерігача при Організації африканської єдності.

МТПЛ оприлюднює факти порушення прав людини, виступає на захист жертв таких порушень, сприяє поглибленню правосвідомості громадян і становленню громадянського суспільства, активно співпрацює з органами державної влади різних країн; публікує збірки міжнародних правозахисних документів ООН, Ради Європи, Організації з питань Безпеки і Співробітництва у Європі, огляди про стан з правами людини в окремих країнах, розповсюджує документацію про конкретні випадки порушення прав та свобод громадян [4].

МКПФ – міжнародна неурядова юридична наукова організація, заснована в 1951 році у м. Берні (Швейцарія). Має спеціальний статус при ООН (галузь превенції злочинності). Об'єднує спеціалістів у галузі кримінального і пенітенціарного права майже з 30 країн. Має своїм завданням організацію і заохочення наукових досліджень у галузі запобігання злочинності, а також вивчення форм поведінки з засудженими в різних країнах. Основними формами діяльності є наукові конгреси, сесії і колоквиуми. МКПФ організує також міжнародні семінари, влаштовує зустрічі начальників тюрем, адміністрацій та ін., здійснює наукові дослідження з питань кримінального і пенітенціарного права. Взаємодіє з Європейським комітетом з проблем злочинності та Міжрегіональним науково-дослідним інститутом ООН з питань злочинності і правосуддя [3].

Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) створена 7 вересня 1923 року рішенням Міжнародного поліцейського конгресу, що проводився у м. Відні (Австрія). Головними завданнями та цілями Інтерполу визначено: 1) забезпечення найширшого співробітництва між зацікавленими органами кримінальної поліції в межах чинного національного законодавства країн – учасниць Інтерполу і у суворій відповідності до положень Всесвітньої декларації з прав людини; 2) створення і розвиток всіх необхідних органів, які будуть ефективними у боротьбі із загальнокримінальною злочинністю.

На даний час, членами Інтерполу є 192 держави світу.

Крім спеціалізованих міжнародних організацій внесок в забезпечення міждержавної співпраці в сфері протидії злочинності вносять Європол, ІМО, ІКАО, МАГАТЕ, МОП, ЮНЕСКО.

Таким чином, боротьбою зі злочинністю займаються як спеціалізовані установи ООН, так і багато міжурядових та неурядових організацій, котрі покликані сприяти співробітництву держав у зазначеній сфері. Для цього в цих організаціях можуть створюватися спеціальні органи з відповідною компетенцією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Голіна В. В., Колодяжний М. Г. Конгреси ООН: перспективи використання їх рекомендацій у плануванні та здійсненні заходів запобігання злочинності в Україні // Проблеми боротьби зі злочинністю. 2010/108. С. 169–177.

2. Декларация принципов и программа действий программы Организации Объединенных Наций в области предупреждения преступности и уголовного правосудия: приняты резолюцией 46/152 Генеральной Ассамблеи от 18 декабря 1991 года. URL: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/crime91.shtml (дата звернення: 05.08.2018).

3. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. К.: «Укр. енцикл.», 2001. Т. 3: К-М. 792 с.: іл. URL: http://leksika.com.ua/10530524/legal/mizhnarodna_asotsiatsiya_kriminalnogo_pra va (дата звернення: 05.08.2018).

4. Міжнародне товариство прав людини // Українська секція Міжнародного товариства прав людини. URL: <http://www.igfm.org.ua/stor-nka/pro-organ-zats-yu> (дата звернення: 05.08.2018).

5. Історія МОКП-Інтерпол // Департамент міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України. URL: interpol.np.gov.ua (дата звернення: 05.08.2018).

**Кисла Катерина Олександрівна,
Пушкарьова Тетяна Михайлівна,**
*здобувачі першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Навчально-наукового інституту права
Університету державної фіскальної служби України*
Науковий керівник:
Яцик Тетяна Петрівна,
*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики
Університету Державної фіскальної служби України*

ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ДОПИТУ В РЕЖИМІ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В УКРАЇНІ

З впровадженням телекомунікаційних технологій в різні сфери життєдіяльності суспільства їх застосування в кримінальній процесуальній діяльності не стало виключенням і було закріплене на законодавчому рівні. Це стало підставою для виникнення дискусій щодо ефективності та правильності застосування такого виду слідчо-розшукових дій, як допит у режимі відеоконференції.

Вітчизняні науковці неодноразово тлумачили поняття слідчих-розшукових дій. Так, С. А. Шейфер розглядає слідчі дії як встановлену кримінальним процесуальним законом сукупність пізнавальних прийомів, які застосовуються з метою одержання доказової інформації і слугують для виявлення, сприйняття та відображення у матеріалах справи в повному обсязі слідів злочину певної особи. Р. С. Белкін вважає, що слідчі дії, як елемент діяльності,